

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá historií kapucínského řádu v Čechách a na Moravě v letech 1618–1673. Rok 1618 je datem vzniku česko-rakouské kapucínské provincie. Horní mezník tvoří rok 1673, kdy se tento správní celek rozděluje na českou a rakouskou část, čímž jsou ustanoveny dvě nové samostatné provincie kapucínského řádu.

První kapitola diplomové práce se věnuje zhodnocení dosavadní sekundární literatury a rozboru pramenů k danému tématu, z nichž se soustředíme především na narativní prameny, jelikož jsou hlavním zdrojem informací této diplomové práce. Druhá kapitola se zaměřuje na charakteristiku (s důrazem na řádovou organizaci a formaci) a obecný dějiny kapucínského řádu. Bez znalosti specifik a zaměření tohoto řádu totiž lze jen těžko pochopit jeho působení a chování v Čechách a na Moravě. Při vypracování této části jsme nemohli pominout ani františkánský kontext a jeho historii, neboť se taktéž promítl do zaměření a spirituality kapucínského řádu.

V třetí kapitole popisujeme samotné dějiny česko-rakouské kapucínské provincie, které jsou v této době ve znamení velkého rozvoje, z pohledu nárůstu počtu členů a konventů v provincii. Zaobíráme se zde otázkami vývoje složení osazenstva zdejší provincie z hlediska geografického původu a sociální stratifikace, dále se zabýváme dopadem třicetileté války na působnost kapucínů v námi vymezeném prostoru, či bezprostředními důvody, které vedly ke vzniku nového kapucínského řeholního domu.

V stěžejní čtvrté kapitole diplomové práce se zabýváme úspěšnou interakcí kapucínů s jednotlivými složkami společnosti (panovníkem, šlechtou, městy atd.), díky které se mohl řád tak zdařile etablovat a působit v Čechách a na Moravě. V této části práce představuje i mechanismy, které kapucíni používali při navazování a prohlubování sociálních kontaktů. Dále zde rekonstruujeme síť kapucínských podporovatelů, ale znázorňujeme zde i konflikty soužití kapucínů s některými složkami společnosti (především řeholními řády a diecézním klérem), které tento řád vnímaly jako konkurenci.

Diplomová práce je doplněna o celou řadu příloh, z nichž největší podíl tvoří prosopografické seznamy řeholníků (tedy provinčních ministrů, provinčních definitorů, kvardiánů, lektorů, novicmistřů atd.), na jejichž základě jsme mohli vytvořit i životopisy nejvýznamnějších členů kapucínů působících v česko-rakouském prostoru.